

καὶ τὸν ἐξαγγέλλει διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀγνότητος, ὅταν δὲ παρατηρῇ τὸν μὲν ἔρωτα αὐτῆς μὴ ἀμειβόμενον, τὴν δὲ ἀρετὴν μὴ τιμωμένην, νὰ σφῆξῃ ἐαυτήν, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐν εὐσεβεὶ αὐταπαρνήσει, ὡς μὴ τρὸς: ἡ πρὸς τὰ τέχνα ἀποσιώσῃς καὶ ἀληθὲς φιλοστοργία, ἡ φυσικὴ ἀνατροφὴ, ἡ πρώτη πνευματικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡθικὴ μόρφωσις, ἰδίως δὲ ἡ ψυχικὴ δι' ἐμπνεύσεως ὁρμῶν καὶ φρονημάτων ὕψηλῶν καὶ εὐγενῶν. Ἐὰν δὲ διὰ πάντα τὰ τέχνα ἀνεξαίρετως ὀφείλει νὰ σκέπτηται, διὰ τὰς κόρας αὐτῆς ἐμβριθέστερον καὶ φιλανθρωπότερον, διότι πρὸς αὐτάς θελεῖ ἐμπιστευθῇ τὴν τιμὴν τῆς οἰκογενείας, τὴν πραγματικὴν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας, τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος ἀγνώστου ἐκείνου.

Γυναῖκες, ἀνακράζει ὁ εὐγενὴς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν Martin, γυναῖκες, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ διδόντε' τὰ ἐκ τῆς μητρικῆς ἐπιρροῆς προερχόμενα ἀγαθὰ, μετὰ πόσης εὐγενούς υπερηφάνειας ἡθέλατε διανύσει τὴν ὁδόν, ἣν ἡ φύσις ἀπὸ τῶν αἰῶνων προώρῃσεν ἡμῖν· ὅ,τι οἱ μονάρχαι καὶ τὰ ἔθνη δὲν δύνανται, ἀρκεῖ νὰ θελήσῃτε, ὅπως πραγματωθῇ· μόναι ἐν χειρὶ ἔχετε τὴν μέλλουσαν γενεάν. Οἰκοδόμοι, νεαροὶ σύζυγοι, τρυφεραὶ μητέρες, τὸ σκληπτόν ἀνέκει ὅμιν· ἐν τῇ ψυχῇ ὅμιν μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς νόμοις κεῖται τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας, τοῦ ἔθνους, αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος.

Σημ. Ἐν τῇ παρούσῃ μελέτῃ ἐξ ἀνάγκης ἐγκατελείφθησαν αἱ παραπομπαὶ εἰς τὰ συγγράμματα τῶν μνημονευμένων συγγραφέων· καὶ πολλὰ μὲν ὑπάρχουσι τοῦ θέματος τοῦτου ἔργα περιωνύμων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἡμεῖς ἀναγράφομεν τὰ ἀκόλουθα:

L. Aimé Martin, *Education des Mères de Famille*, T. A' καὶ B' ἐκδ. 10η Paris, 1883. — P. Janet, *La Famille*, ἐκδ. 13η, Paris 1887. J. Simon, *La Femme du vingtième Siècle*, ἐκδ. 4η Paris, 1892. — H. Schulte, *Handbuch der geister — Krankheiten*, v. Ziemssen, ἐκδ. 2α 1880. Leipzig. — H. Schling, *Die Bestimmung der Frau*, ἐκδ. 2α, Stuttgart, 1892. — Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογος» Συγγρ. Περιοδικόν T. A', Ἔτ. 1ον.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ ναὸς τοῦ Ραμεσσή. — Περιηγητὴς ἀφηγεῖται ὡς ἐξῆς τὰ κατὰ τὴν ἐπαπειλήσαν καταστροφὴν τοῦ μεγάλου ἐν Ἀμποῦ Σίμπελ ἀρχαίου αἰγυπτιακοῦ ναοῦ, εἰς ἀπόστασιν 800 μιλίων πρὸς τὸν ἄνω Νεῖλον καὶ τὴν ληφθεῖσαν πρόνοιαν περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ μεγάλου Φαραῶ.

Πρὸ τρισχίλιον ἔτων καὶ ἐπέκεινα Ραμεσσής ὁ Β' ἀνέσκαψεν ἐν ὄρει ἐν Νουβίᾳ, ἐντὸς δὲ τοῦ σκληροῦ βράχου, δύο εὐρεῖς ναοὺς. Οὐδεὶς ποτε ἐκπλήσσειται ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῦ Ραμεσσή. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ διήκει δι' ὅλοκληρον τοῦ ἄνω Νεῖλου καὶ ἄρχει πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ Καίρου μέχρι Βάδου-Χάλφας. Ἐξ ὅλων τῶν 34 δυναστειῶν ὁ Ραμεσσής πραγματικῶς ἐμφανίζεται πρῶτος, οἱ δὲ λοιποὶ οὐδαμοῦ. Ἄν ποτε ἐντύχητέ τινα κολοσσιαίῳ τὴν οἰκοδομήν, καταπληκτικῶς τὸ σχέδιον καὶ ἐπιτύχε' τὴν ἐκτέλεσιν δυνάσθε ἀσφαλέστατα ν' ἀποδώσῃτε αὐτὸ εἰς τὸν Ραμεσσήν. Οὗτος ἐδοξίκευεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη, ἐγέννησεν 170 τέκνα καὶ ἔζησε μέχρι τοῦ ἑκατῆτος ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Καὶ ἤδη εὐρῆται ἐν τῇ θήκῃ αὐτοῦ ἐν τῷ τῆς Γκιζῆ μουσεῖῳ, τοῦ υπερηφάνου γηραιῶ αὐτοῦ προσώπου, συνσφουρούμενῳ ὑπὸ τὸ ὕαλινον αὐτοῦ κάλυμμα. Ἐξ ὅλων τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων οἱ ἐν Ἀμποῦ Σίμπελ οὗτοι ναοὶ εἶναι τὰ μέγιστα. Τὸν μεῖζονα τῶν δύο ἀφίερωσεν εἰς τὸν θεὸν τῶν θεῶν, Ἀμὸν καὶ κατὰ δευτέρον λόγον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁδάν, τὸν δὲ μικρότερον εἰς τὴν θεᾶν Χαθὸρ καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Νεφερτάρην. Σπάνιος εὐρήναι εἴτε ἐν τάφῳ εἴτε ἐν ναφ' ἢ περὶ τοῦ συζυγικοῦ ἔρωτος σημεῖοις, ἀλλ' ὁ μικρότερος οὗτος ναὸς τεκμηριεῖ ὅτι ὁ Ραμεσσής ἠγάπα τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους τοῦ ναοῦ καὶ εἰς βῆθος ἡμισείας ποδὸς ἐγλύψεν ἐπιγραφὴν, καθ' ἣν «Ραμεσσής ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἤγειρε τὴν θεῖαν αὐτῆν κατοικίαν διὰ

τὴν βασιλικὴν σύζυγον αὐτοῦ Νεφερτάρην, ἣν ἀγάπα»· καὶ αὕτῃ δὲ ἡ βασίλισσα, δίκην ἀνταποδόσεως στοργῆς, ἐνεγράψεν ἀνεξίτηλοις γράμμασιν ὅτι αὕτῃ «ἡ βασιλικὴ αὐτοῦ σύζυγος, ἥτις ἀγάπα αὐτόν, ἔκτισε δι' αὐτὸν τὴν κατοικίαν αὐτῆν ἐν τῷ ὄρει τῶν διαυγῶν ὕδατων».

Ἦνα κάλλιον μελετήσω τοὺς ναοὺς τούτους — λέγει ὁ ἐπισκεψάμενος αὐτοὺς — καὶ ἴδω τὴν διεξαγομένην ἀρχιτεκτονικὴν ἐργασίαν ἐκοιμήθην δύο νύκτας ἐν τῇ ἄμῳ, ἐν τῷ ἀληθεῖ τούτῳ οἴκῳ ἀγάπης. Τὸ τελευταῖον, ὅπερ εἶδον τὴν νύκτα ὑπὸ τὸ καθαρὸν φῶς τοῦ ἀστερόεντος αἰγυπτιακοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ πρῶτον, ὅπερ παρέστη πρὸ τῶν ὀμμάτων μου κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ροδοδακτύλου ἡοῦς, ἦν ὁ Ραμεσσής καὶ ἡ Νεφερτάρη παραπλεύρως ἀλλήλων, προσδλεπόντες ἐπ' ἐμοῦ ἀπὸ τῶν τοίχων καὶ τῶν κιόνων, τῶν ὑποσκιῶν, εὐρέων καὶ σοβαρῶν.

Ἐν τῷ μεγαλειτέρῳ ὅμῳς ναφ' πρακτικῇ ἐργασίᾳ διεξάγεται. Αὐτοὶ οἱ τέσσαρες γιγαντιαῖοι Κολοσσοὶ καθήνται, τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων ἔχοντες, καὶ θεῶνται πέραν τῶν τῆς ἐρήμου ἄμμων. Τρισχίλια ἔτη διήλθον ὑπεράνω τῶν ὑπὲρ τοὺς ναοὺς βράχων. Καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἀγάλματα εἰς οὐδὲν τὸν πανθαμάτορα χρόνον θὰ ἐλογίζοντο, ἀλλ' ὁ ἐπιχρῶτος βράχος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν περιέχει προδοτικὴν φλέβα ἀργίλλου, ὁ δὲ ἄμμος κατέφαγεν ἐπὶ τέλους τὴν ἀργίλλον καὶ αἱ ρωγαὶ κατὰ μικρὸν ἠυρύνθησαν. Δι' ἐκθέσεως ὑπεδείχθη εἰς τοὺς ἀρμόδιους ἐν Καίρῳ ὅτι ὁ μέγας ναὸς εὐρέσκετο ἐν ἐπικειμένῳ κινδύνῳ καὶ ὅτι ὄγκος λίθου, ζυγίζων 270 τόννους, θὰ κατέπιπτε πιθανῶς καὶ θὰ κατασυνέτριβε τὸ μόνον ὑπολειπόμενον σῶον ἐκ τῶν τεσσάρων ἀγαλμάτων. Μία τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες συμφύεις τυγχάνουσι τῇ ἐνεστώσῃ αἰγυπτιακῇ διοικήσει, εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἡμισείας δωδεκάδος ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Αὐτὸς ὁ Ραμεσσής, ὅστις θὰ ἐξῆφάνιζεν ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομαδῶν ὀλόκληρον τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ἠναγκάσθη ὑπὸ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις νὰ περιμείνῃ μῆνας ὅλους πρὶν ἢ ὁ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπικρεμμένος λίθινος ὄγκος, ἀφαιρεθῇ. Τότε ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ ὀπτης νέαν μᾶλλον ἐπέγινεσαν διεβίβασεν ἐκθέσειν καὶ ἐπὶ τέλους ὁ λοχαγὸς Τζόνστον, τοῦ τάγματος τῶν μηχανικῶν καὶ δωδεκάς ἄγγλων στρατιωτῶν ἀπῆλθον εἰς Ἀμποῦ Σίμπελ πρὸς διάσωσιν τοῦ Ραμεσσή. Οὗτοι τρεῖς εὐρον ὀλόκληρους βράχους ἐν κινδυνῷ καταστάσει· ἐκ τούτων ὁ εἰς 34 ποδῶν μήκους καὶ 12 πλάτους πάραυτα διεσπάσθη καὶ κατετμήθη εἰς τεμάχια ἄλλος βάρους 25 τόννων τὴν αὐτὴν μετὰ μικρὸν εὐρε τύχην ἐν χειρὶ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ τέλος ὁ μέγιστος πάντων, ζυγίζων 270 τόννους κατεστράφη ἄνευ τῆς χρήσεως οἰωνδήποτε ἐκρηκτικῶν, διότι οἱ δύο βορειότατοι κολοσσοὶ δὲν εὐρήναι ἐν ἰσοροπίᾳ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐλαχίστη δόνησις ἠδύνατο νὰ καταρρίψῃ αὐτούς· οὕτω προσεδέθη διὰ πέντε ἰσχυρῶν σιδηρῶν ἀλύσεων καὶ κατετμήθη εἰς μικρὰ τεμάχια, ἅπερ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἄμμον. Ἦδη ὁ Ραμεσσής δύναται νὰ καθῇται σοβαρῶς καὶ ἐν ἡρεμίᾳ καὶ παρατηρῇ τὴν ἡώ, ἐπιφανομένην ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ ἕτερα τρισχίλια ἔτη. Οἱ δύο ἡκίστα ἐν ἰσοροπίᾳ εὐρισκόμενοι κολοσσοὶ προστεθήσονται διὰ σιδηρῶν ἐπιδέσεων εἰς τὸν ὀπισθεν βράχον, συγκαλυπτομένων κατὰ τὸ δυνατόν ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται· δυσάρεστον ὅτι δὲν εὐρέθη ἕτερον μέσον ἐξασφαλίσεως αὐτῶν.

Εὐτυχὴς λογιζομαι, λέγει ὁ αὐτὸς περιηγητής, ἐπὶ τῷ ὅτι εἶδον καὶ ἕτερον ἀξιοθαύμαστον ἔργον κατὰ τὴν εἰς Ἀμποῦ Σίμπελ ἐπίσκεψίν μου. Ὁ μέγας ναὸς εἶναι ἀπιερωμένος εἰς τὸν Ἀμὲν Ρά, τὸν ἥλιον θεόν, δις δὲ τοῦ ἔτους πιστεύεται ὅτι ὁ ἥλιος ὀφθαλμοὶ εἰς τοιοῦτο σημεῖον ὥστε ρίπτει ἀκτῖνα φωτὸς διὰ μέσου ἀμφοτέρων τῶν αἰθουσῶν, μέχρις ὅτου καταπέσῃ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ τῶν ἁγίων. Πολλοὶ θεωροῦνται βασίζονται ἐπὶ τῆς πρὸς Ἀ θέσεως τῶν ναῶν καὶ ὁ λοχαγὸς Τζόνστον ἠθέλησε νὰ εὐρῇ κατὰ πόλιν ἡμέραν τοῦ ἔαρος λαμβάνει χώραν τῶ ἀνωτέρῳ φαινόμενον παραλαβὼν λοιπὸν τὰ μαθηματικὰ αὐτοῦ ὄργανα ἀνῆλθε μεθ' ἡμῶν πάντων εἰς τὴν ναὸν πρὸ τῆς ἡοῦς. Ἦτο ἡ 26η φεβρουαρίου. Ἡ μεγάλη αἶθουσα μετὰ τῶν ὀκτὼ αὐτῆς στηλῶν ἦν περιεκαλυμμένη ὑπὸ λυκαυγυός. Ζοφερώτερον ἦτο τὸ ἐσωτερικὸν ἡμισυ καὶ τὸ ἱερόν. Ὅπισθεν τοῦ βωμοῦ ἐκάθηντο οἱ τέσσαρες Θεοὶ Ἀμὲν, Ὡρος, Φθῶ καὶ Ραμεσσής. Ἐν τῇ ἀνατολῇ ὑπῆρχε βυθία ρο-

δόχρους λάμψις· εἶτα αὐτὴ ὠχρίασε καὶ θαμβωτικόν, λευκὸν φῶς ἐπλήρωσε τὸν οὐρανόν· τοῦτο κατέστη εἶτα καθαρώτερον καὶ λευκώτερον, μέχρις οὗ δι' αἰφνιδίου, χαροποῦ ἄλματος ὁ ἥλιος ἀνῆλθεν ὑπερβεντῶν κατωτέρων ὕψωμάτων λόφου καὶ μετὰ μικρὸν ὡς βέλος ἀπὸ τοῦ τόξου τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἐπίπεδος δέσμη ἀκτίνων φωτὸς διέσχισε τὴν μεγάλην αἴθουσαν καὶ ἐρρίφθη μετὰ ζώσης, οὕτως εἰπεῖν, δόξης ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱεροῦ. Οὕτω δὲς τοῦ ἔτους ὁ μέγας θεὸς ἐπισκέπτεται τὸ ἱερὸν καὶ καθαγιάζει ἐκ νέου διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὸν τὴν ἀγιότητα ἀποβαλόντα βωμόν.

Ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἀνταποκριτὴς ἐκ Καίρου ἔγραψεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 μαΐου τὰ ἐπόμενα :

Εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου μιλίων πρὸς Ἀ τῆς Ἀλεξανδρείας εὐρεται ἡ πεδιάς τῆς Ἐλευστίνος, ταυὺν ἀλατοῦχος βάλτος καὶ ἀβαθὴς λίμνη, ἀποτέλεσμα καθιζήσεως τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ ὅπερ πιστεύεται ὅτι ἐτελέσθη ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως ἐν τοῖς περίξ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρξεν ἐν τῇ πεδιάδι ταύτῃ ναὸς τῆς Δήμητρος Περσεφόνης, ἔμπροσθεν τοῦ οὐοῦ ἦσαν τοποθετημένα, κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, κολοσσιαῖα ἀγάλματα τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας, τοῦ πρώτου παρίσταμένου ὡς τοῦ Θεοῦ Ὁσίριδος καὶ τῆς τελευταίας ὡς τῆς θεᾶς Ἰσιδος. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα περιγράφονται ὑπὸ τοῦ αἰγυπτίου ἀστρονόμου καὶ σοφοῦ Μαχμούδ Φαλακῦ ἐν τῷ πρὸ εἰκοσαετίας «περὶ τῆς Ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας» δημοσιευθέντι συγγράμματι αὐτοῦ. Εἶχεν ἴδει δὲ ταῦτα πρὸ δέκα ἐτῶν ὅτε ἐποιεῖτο ἀνασκαφὰς πρὸς εὕρεσιν τῆς Κανωπικῆς ὁδοῦ καὶ πρὸς συλλογὴν ὕλης, τὴν θὰ ἐχρησιμοποιοῖ ὁ ἀποθανὼν αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Βίος Καίσαρος». Ἐκτοτε τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἐξηφανίσθησαν, πιθανῶς ἐκ νέου καταχωσθέντα κατὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τοῦ ἰσχυροῦ χάριν καλλιτεργείας. Ὁ Δανινὸς Πασσᾶς δραστήριος ἐπιχώριος ἀρχαιολόγος, ἤρξατο ἐσχάτως ἀνασκαφῶν, ἐν θέσει δὲ ἐφ' ἧς ἐκείντο κατέσπαρμένοι πλείστοι ὅσοι ὄγκοι γρανίτου λίθου καὶ στήλαι, εὖρε, καθὰ πιστεύει, τὰ λείψανα τοῦ ναοῦ. Πλησίον δὲ που ἀνεκάλυψε λίαν κεκολοβωμένον κολοσσιαῖον ἄγαλμα ἐκ φαιτοῦ γρανίτου, παριστῶν τὴν κεφαλὴν γυναικὸς φερούσης τὰ ἐμβλήματα καὶ κεκρύφαλον τῆς Ἰσιδος. Ἡ ρὶς εἶναι κεκολοβωμένη, οἱ πρόχροντες ὅμως ὀφθαλμοί, τὸ σχῆμα τῶν σαρκῶν καὶ ὁ ζωηρὸς κυκλικὸς πώγων, καταδεικνύει τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Πτολεμαίων. Μόνῃ ἡ κεφαλὴ ἔχει ὕψος ἐνὸς μέτρου καὶ πλέον. Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐργασία τοῦ εὐρήματος εἶναι λίαν κανονικὴ καὶ ἐπιμελεμένη καὶ ἀποτελεῖ πιθανῶς ἔργον ἐξόχου ἑλλήνου καλλιτέχνου. Μέγα ἀπεσπασμένον τεμάχιον παρίστησι τμήμα τῆς δεξιᾶς ἀνδρός, τοῦ ἀντίχειρος κρατοῦντος τοὺς δακτύλους γυναικείας χειρὸς, τὰς αὐτὰς ἐχούσης καὶ τὸ ἄγαλμα ἀναλογίας. Ὁ Δανινὸς πασσᾶς συνταυτίζει τὸ εὔρημα αὐτοῦ μετὰ βεβαιότητος πρὸς τὸ ἄγαλμα τῆς Κλεοπάτρας, θεωρεῖ δὲ αὐτὸ ὡς ἐν εἶδει εἰκόνας ἀνδριάντα τῆς διασήμεου βασιλείας. Ἄν ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῆς γνώμης ταύτης, τὸ εὔρημα ἔσται μοναδικὸν καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Ἡδὴ ἐξακολουθεῖ τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ ἀνδριάντος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, ὅπερ πιστεύεται ὅτι μετεκινήθη εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, ἐρρίφθη εἰς ὅπην καὶ συνεκαλύφθη. Ἄν αἱ ἐρεῖναι αὗται περατωθῶσιν ἐπιτυχῶς, οἱ δύο οὗτοι ἀνδριάντες θὰ συγκαταλέγωνται ἐν τοῖς πολυτιμωτέροις καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσι κειμηλίοις τῆς ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας.

Ἀμερικανικὴ πρωτοτυπία. — Ἐν Εὐρώπῃ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα διατηροῦνται ἐν τῷ γάμῳ ὁ γαμβρὸς περιβάλλεται μέλαιναν στολὴν καὶ ἡ σύζυγος λευκὴν ἐσθῆτα καὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἢ εἰς τὸν ναόν. Ἐν Ἀμερικῇ ὅμως, ἐκτὸς ἄλλων πρωτοτυπιῶν, νυμφεύονται καὶ ἐν τῷ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ Βαρτόλδη κατασκευασθέντος ἀγάλματος, τῆς περιπύστου ἐκείνης Ἐλευθερίας ἣτις εἶναι ὁ πύργος Ἐφῆλ τοῦ Νέου Κόσμου. Ἐντὸς τῆς κεφαλῆς δηλ. τοῦ μνημείου τούτου ὁ κ. Κάρολος Γκάρνερ συνεζεύξατο τὴν δεσποινίδην Φλωρεντίαν Κίλλινς, τοῦ μυστηρίου τελεσθέντος ἐνώπιον πολλῶν προσκεκλημένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως Κλάφριν. Κατὰ τὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξοδὸν πάντων οἱ γάμοι εἶχον εὐλογηθῇ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡῳ. ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΚΟΠΕΝΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

ΠΝΥΤΑΓΟΡΟΥ.

39) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, περιδέραιον καὶ ἐνώτια καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου· ὅπισθεν: ΠΝ(υταγόρῳ).

Ὁπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα διάδημα πυργωτόν, περιδέραιον καὶ ἐνώτια καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου· ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Χρυσούν.

40) Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ὅπισθεν Π=Π(υταγόρῳ).

Ὁπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ· ὅπισθεν: πα.=βα(σιλέως). Χρυσούν.

41) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον ἐκ μυρσίνης καὶ ἔχουσα τὴν κόμην μακράν, περιδέραιον, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου· ὅπισθεν ΠΝ(υταγόρῳ).

Ὁπ. Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν ἐπὶ τῶν νώτων, περιδέραιον, ἐνώτιον καὶ ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου· ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Ἀργυροῦν.

42) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ διαδήματος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα περιδέραιον καὶ ἔχουσα τὴν κόμην μακράν· ὅπισθεν: ΠΝ(υταγόρῳ).

Ὁπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ἐνώτιων· ὅπισθεν: ΒΑ(σιλέως). Ἀργυροῦν.

43) Ἐμπ. Ταῦρος ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά, ὑπεράνω.

Ὁπ. Ἀετός, ὄρθιος, πρὸς τὰ ἀριστερά· ἔμπροσθεν: πυ. πα.=Π(υταγόρῳ) βα(σιλέως). Ἀργυροῦν.

ΝΙΚΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

44) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, ὡς τὸν τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Πνυταγόρου· ὅπισθεν: ΝΙ(κοκρέοντος).

Ὁπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα πυργωτόν διαδήμα ὡς τὸ τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Πνυταγόρου· ὅπισθεν ΒΑ(σιλέως). Χρυσούν.

45) Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, ὅπισθεν ΝΙ: ἢ ΝΚ.

Ὁπ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, ἐστεμμένη μετὰ μυρσίνης, φέρουσα περιδέραιον καὶ ἐνώτια· ὅπισθεν: πα.=βα.

46) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον, ὅπισθεν: κυ=Κυ. Χρυσούν.

Πιθανῶς ἐκόπη, ὅτε ὁ Νικοκρέων ἦτο ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον στρατηγὸς ἀπάσης τῆς νήσου, ἦτοι βασιλεὺς τῶν Κυπρίων.

47) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ, φέρουσα στέφανον πυργωτόν, περιδέραιον καὶ ἐνώτια· ὅπισθεν: ΝΚ.

Ὁπ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος Ἀπόλλωνος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα τὸ τόξον ὅπισθεν τοῦ λαίμου· ὅπισθεν: ΒΑ. Ἀργυροῦν.

48) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον, πρὸς τὰ δεξιὰ: ΒΑ.

Ὁπ. ΝΚ. Ἀργυροῦν.

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ.

48) Ἐμπ. Ἐρυθρὸς τοὺς ὤμους χλαμύδι κεκαλυμμένους, βαδίζων πρὸς τὰ ἀριστερά, τὸ κηρύκειον ἔχων ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐξηπλωμένην· ἔμπροσθεν: πα. σα. λα.=βα(σιλέως) Σαλαμίνος. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὁπ. Κεφαλὴ ἀνδρὸς γενειάτου καὶ κερασφόρος τοῦ Ἀμμωνος πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ περιπεραγμένῳ ὑπὸ σφαιριδίων. Ἀργυροῦν.